

V těchto případech bude rozhodným jednak znění příslušné trestní normy, jednak povaha trestního činu pro posouzení otázky, která osoba fyzická nebo které osoby fyzické stihá zodpovědnost trestní.

V případě daném byl předmětem trestního řízení přestupek řádu živn. spáchaný neoprávněným výčepem lihovin. Skutkovou podstatu tohoto přestupku st-1, jak bylo již vytčeno, nepopírá a jest také nesporno, že výčep lihovin dál se v rámci činnosti »Zádruchy«, společnosti s r. o. v S. Jde tedy o neoprávněné provozování živnosti touto společností. Jest ovšem pravda, že ve smyslu § 3, odst. 1 živn. řádu jsou spolky (společnosti) povinny, chtějí-li provozovati živnost, zřídití náměstka nebo pachtýře, a že po rozumu § 137 především náměstka nebo pachtýře stihají tresty za přestupek živn. řádu. Ale tím není nijak vyloučeno, aby trest stihl také osoby jiné, buď když by náměstek podle § 3 zřízen nebyl, buď na základě ustanovení § 137, že spolu s náměstkem propadá trestu i majitel živnosti za předpokladů tam vytčených.

V odvolání na druhou stolicí bylo tvrzeno, že náměstky nebo pachtýři ve smyslu § 137 jsou úředně ohlášení zřizenci společnosti. Naproti této námitce žal. úřad v nař. rozhodnutí vyslovil na základě provedeného šetření, že zřizence spolku nelze pokládati za zástupce »Zádruchy«. Stížnost dovozuje, že náměstky ve smyslu § 137 jsou najatí obchodvedoucí. Poněvadž však každý najatý obchodvedoucí není náměstkem ve smyslu § 55 ž. ř., proti zjištění žal. úřadu, že zřizence »Zádruchy« v době trestného činu tam zaměstnané za zástupce společnosti pokládati nelze, stížnost pak nějakých určitých námitek neformuluje (§ 18 zák. o ss), zejména neuvádí konkrétních okolností dokazujících, že některý za náměstka podle živn. řádu byl zřízen, musil nss zjištění žal. úřadu vzíti za základ svého nálezu (§ 6 zák. o ss). Nebylo-li však náměstka po rozumu živn. řádu zřízeného, nemůže býti pochybnosti, že za přestoupení živn. řádu při provozování podniku společnosti »Zádruchy« jsou trestně odpovědní osoby, které ve smyslu zákona a platných stanov jsou povolány společnost zastupovati. Podle zák. z 6. března 1906 č. 58 ř. z. o společnostech s r. o. zastupují společnosti tyto především jednatele: §§ 15 a násl., zejm. § 18. Podle § 11 předložených stanov »Zádruchy« zastupuje každý jednatel společnost o sobě. Jest tedy také každého z jednatelů pokládati v zásadě na odpovědná i za porušení předpisů řádu živn. při provozování podniků společnosti. Nemohl proto nss shledati nezákonnost ani vadu řízení v tom, že žal. úřad právě tak jako I. stolice st-li trest uložil, přes to, že vedle něho byli ještě jednatele jiní, mající podle stanov stejné oprávnění a ovšem i stejnou odpovědnost. Nějakou okolnost zvláštní, která by snad byla způsobila st-le jako odpovědného zástupce společnosti sprostí trestnosti právě se zřetelem ke konkrétnímu trestnímu činu, jenž byl podkladem trestního nálezu, st-1 neuvedl ani v řízení ani neuvádí ve stížnosti.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

Č. 3799.

Válečné škody. — Administrativní řízení. — Právo mezinárodní: Bez zvláštní vnitrostátní normy nepřecházejí veřejnoprávní závazky státu zaniklého (býv. rakouského nebo uherského)

eo ipso na stát nástupnický (čsl. republiku) ani podle práva mezinárodního.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 11.511.)

Prejudikatura: Boh. 1041 adm. a jiné.

Vec: Heřman B. v O. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o náhradu válečné škody.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Nař. rozhodnutím potvrdil žal. úřad rozhodnutí býv. županského úřadu v Prešově z 29. května 1921, jímž zamítnuta byla žádost st-lova za přiznání nároku na náhradu válečných škod, způsobených jemu v r. 1914 a 1915 na jeho majetku v O. v župě šaryšské vojskem rakousko-uherským, z důvodu § 2 vl. nař. z 21. května 1920 č. 366 Sb., t. j. proto, že přihlášku podle tohoto nařízení může podati pouze poškozený státní příslušník republiky čsl. nebo jeho právní zástupce řádně vykázaný, kdežto ohledně st-le bylo zjištěno, že jest státním příslušníkem maďarským.

St-l nepopíráje, že jest skutečně státním příslušníkem maďarským, vytýká nař. rozhodnutí nezákonnost, již spatřuje v tom, že žal. úřad neměl přítomný případ posuzovati jen podle cit. vl. nařízení, nýbrž s hlediska všech mírových smluv a že dle všeobecných mezinárodních pravidel i dle mírových smluv odpověden jest za škody stát, na jehož území se škoda stala, bez ohledu na státní příslušnost poškozeného, tedy v daném případě republika čsl. jako nástupce státu uherského.

St-l zde uplatňuje proti státu čsl. nárok, o němž sám praví, že mu vzešel proti býv. státu rakousko-uherskému, a tvrdí, že závazek k náhradě škody jemu způsobené přešel dle všeobecných mezinárodních pravidel i dle mírových smluv na stát čsl., a že tedy žal. úřad byl povinen také s tohoto hlediska posuzovati oprávněnost nároku st-lem vzneseného. V tomto směru však vyslovil již nss opětovně — zejména ve svém nál. Boh. 1041 adm. — právní názor, že nerozumí se samo sebou (bez zvláštní vnitrostátní normy), že veřejnoprávní závazky majetkové státu zaniklého přecházejí eo ipso na stát t. zv. sukcesorní, a že ani v právu mezinárodním se přechod takovýchto nároků neuznává. Není tedy námitka stížnosti, že žal. úřad byl povinen s hlediska všeobecných mezinárodních pravidel a mírových smluv žádost st-lovu posuzovati, důvodnou. Ježto pak stížnost jiných námitek neobsahuje, slušelo ji zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 3800.

Obecní samospráva: * I. V případě § 11 zák. ze 7. února 1920 č. 76 Sb. (novela k obecním zřízením) není devoluce podmíněna formálním usnesením obecního zastupitelstva, jímž se konstatuje jeho nezpůsobilost usnášeti se pro podjatosť členů. — II. * Náhrada za zrušené právo užívací na lesním statku obecním dle § 4. zák. ze 17. července 1919 č. 421 Sb. až do výše 2000 K ročně přísluší podílníku za každý podíl, i když v jeho rukou jest sloučeno podílů několik. — III. Kdy jsou členové obecního zastupitelstva podjati (§ 5 obecní novely)?

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 11.512.)